

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

5TE ÅRG.

DEN 8 MAJ 1904.

N^O 32

Återgivande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Johannes Eriksson. — Från 1:sta maj-demonstrationen i Stockholm. — Det högre militärbefälet. — En 80-årsdag. — "Känn dig själf" af C-n B-II. — Skytterörelsen. — "Svenskes" konstruktör. — Från världsutställningen i St Louis. I, II. — Lars Johan Hiertas professur i nationalekonomi. — Svensk konsertgivarinna i utlandet. — Vårt konungapar utomlands. — Japanska arméns framryckning i norra Korea. — Brokigt utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

Foto. Nilsson, Borås.

JOHANNES ERIKSSON.
FABRIKSIDKARE.

Kliché: Kon. A.-B. Bengt Sjöforsparre, Sthlm.—Gbg.

JOHANNES ERIKSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Befolkningen i Älfsborgs läns sju södra härad har sedan århundraden med förkärlek ägnat sig åt slöjd och köpenskap. Det säges, att dessa bygders karga natur tvingat dess inneväpnare därtill. Men naturen här är icke så karg, som mången föreställer sig. Det finns inom detta område t. o. m. trakter med verkligt bördig jordmån, men icke desto mindre ägnar man sig äfven inom dessa lyckligare områden åt nämnda binäringar. Folkets håg och fallenhet ligga nu en gång åt det hållet och mindre åt jordbruksdrift.

I gamla urkunder omnämnes, att i Vedens härad bedrefs i synnerhet handelssmide och gröfre träslöjd, i Bollebygd tillverkning af laggbärl, i Ås och Kinds härad svarfning af skålar och annan träslöjd, i Gäseneds väfning af nöthårstücken, i Redvägs ox- och viktualiehandel och i Marks väfning af lärt och vadmal. Dessa olika hemslöjder efterträddes så småningom allt mera af väfnadsindustri. Litet hvar odlade lin, som spans och väfdes. Väfnaderna uppköptes och såldes af gårdfarihandlande eller s. k. knallar.

Men linet var dels för dyrt och dels var tillgången på detsamma för mycket begränsad, för att det skulle kunna utgöra rämne för en större industri. Det var bomullen, som kom att spela den afgörande rollen för dessa bygders industri, och var det en kvinna i Marks härad, som först började använda den. Hon hette Kerstin Andersdotter (född den 22 aug. 1772, död den 22 aug. 1856) på Stämmemad i Kinna socken. Hennes exempel smittade, och snart trängde bomullsgarnet ut linet hos ortens väfverskor. Mor Kerstin blef sedermera af konung Karl Johan såsom belöning hedrad med presenten af en tjock guldkedja.

Mor Kerstin och hennes man Erik hade en 15-årig son, vid namn Sven, en vaken, intelligent och företagsam pojke. Denne insåg, att här var något att göra en handelsaffär utaf. Han köpte till en början i Göteborg 2 bundtar bomullsgarn, som han lämnade ut till väfning, hvarefter han sålde väfven. Så småningom utvidgades denna affär, så att han 15 år därefter (1830—1847) sysselsatte ända till 1,500 väfverskor, och nu hade han förvärfvat sig ett vackert kapital. Genom en tillfällighet blef han bekant med en engelsk maskiningeniör, genom hvilken han fick kännedom om mekaniska väfverier. Nu ingick han kompaniskap med grosshandlare J. Francke i Göteborg och handlanden J. C. Bärfverman i Borås, köpte af den senare en plats vid Rydboholm med del i vattenfall och 1843 hade det första mekaniska väfveriet i Sverige sett dagen. Detta öfvertogs sedan af Sven Eriksson ensam. Sedan anlade han yttermera en fabrik vid Viskafors. Under hans ledning anlades 1853 vid Rydal det första bomullsspinneriet i Mark. Dessutom köpte Sven Eriksson en hel del hemman, hvilka ännu tillhöra Rydboholms bolag och upptaga en areal af omkring 5,000 har, hufvudsakligen skogsmark.

Vid Rydal var anställd en engelsk verkmästare vid namn Edvard David. Denne anlade den första textilfabriken i Borås, nämligen Viskaholms väfveri. Den andra fabriken i ordningen anlades af P. A. Åkerlund (torpareson från Åkra i Kind), nämligen Druvfors väfveri. Nu finnas i Borås bortåt 30 textilfabriker. En hel del sådana finnas i Mark och äfven några i Kind och Ås härad. Många af fabriksägarna äro "selfmade men", som genom egen duglighet arbetat sig fram.

När Sven Eriksson vid 65 års ålder afled 1866, efterlämnade han en boupptecknad förmögenhet af 1,057,156 kr. 53 öre, men i verkligheten mycket mera. Han hade dock före sin död utdelat 300,000 kr. till sina 6 barn. Det var en förmögenhet, förvärfvad genom ärligt arbete och utan gnideri, så att Sven Eriksson efterlämnade ett i alla afseenden hedradt minne.

Hans son och efterträdare i verksamheten direktör

Johannes Eriksson, fyllde sistlidne 22 april sitt 65:te lefnadsår. Detta har gifvit oss en välkommen anledning att i dag visa våra läsare en bild af denne industriens storman, och att på samma gång kasta en blick på textilindustriens utveckling i södra delen af Älfsborgs län, med hvilken hans namn är så nära förbundet. Född den 22 april 1839 i Kinna, där föräldrarna bodde, innan de flyttade till Rydboholm, inträdde han vid 9 års ålder som lärjunge i privata elementarläroverket i Göteborg. Sedan detta var genomgånget, äfvensom en kurs vid Handelsinstitutet, blef han faderns biträde på kontoret på Rydboholm och 8 år efter faderns död, då arvingarna bildat ett bolag — Rydboholms aktiebolag — blef han detta bolags disponent.

Redan under faderns lifstid flyttades väfveriet till Viskafors och å Rydboholm anlades tryckeri, färgeri och appeturverk. År 1879 anlades å Viskafors äfven ett spinneri, hvarjämte såväl här som å Rydboholm samtliga äldre inrättningar nybygts och utvidgats. Förhållandet till arbetarna har alltid varit det bästa och någon sträjk har aldrig förekommit vid dessa fabriker. En vacker, egen kyrka äger Rydboholm. Den byggdes af Sven Eriksson och har sedan blifvit tillbyggd och kompletterad. En pensionskassa har bildats för arbetarna, och uppgå dess fonder till omkring 60,000 kr. Afkastningen af tvänne bolaget tillhöriga handelsbutiker tillfaller denna pensionskassa. Bolaget har egen fattigvård och eget skolväsende, skilda från socknens.

Skötsel af detta stora bolags angelägenheter skulle vara tillräckligt för en vanlig människokraft, men direktör Eriksson är dessutom ordförande i Rydals manufakturaktiebol., Skandinaviska gummiaktiebolaget (Svaneholms fabrik) och Kungfors Spinneriaktiebolag samt verkställande direktör i Varberg—Borås järnvägsaktiebolag. Därjämte är han ledamot af hushållningssällskapets förvaltningsutskott och af styrelsen för "de 7 häradernas kulturhistoriska förening" samt har åtskilliga kommunala uppdrag.

Till nämnda kulturhistoriska förening har E. skänkt 25,000 kr. till uppförande af en museibyggnad.

På 1880- och 1890-talen var E. landstingsman, 1884 och 1885 ledamot af riksdagens Första kamare och 1892 och 1893 ledamot af Andra kamaren. Mandatens förnyande undanbad han sig på grund af bristande tid att ägna sig åt dessa uppdrag. E. är kommandör af Vasaorden, II kl.

L. E. B.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FRÅN 1:sta MAJ-DEMONSTRATIONEN I STOCKHOLM
visa vi en miniatyrbild af samlingen å Norra Bantorget. I förbigående nämnes att i byggnaden med de två tornen är inrymt Nobelinstitutet och dess bibliotek.

DET HÖGRE MILITÄRBEFÄLET.

S. E. W. BREHMER.

A. O. F. von ARBIN.

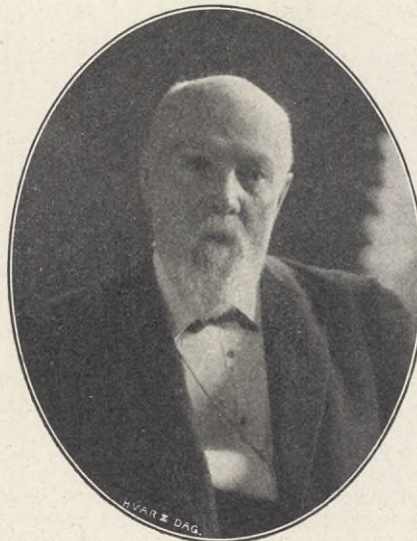
O. W. FALKMAN.

K. m:t har beviljat afsked för öfversten och chefen för Södermanlands Regemente *S. E. W. Brehmer* samt öfversten och chefen för Norra Skånska Infanteri-Regementet *O. W. Falkman*, därvid den förstnämnde erhållit till efterträdare öfversten och chefen för Norrbottens Regemente *A. O. F. von Arbin* (efterträdd af öfverste L. Tingsten — (se porträtt i N:r 31) samt den senare öfverste *G. W. Lagercrantz* (se porträtt i N:r 31).

Svante Edvard Wilhelm Brehmer är född d. 26 maj 41. Underlöjtnant 60, kapten 78, major 86, öfverstelöjtn. 93, öfverste för Södermanl. reg. 96. I Första kammaren 89 för Gefl. län; omvald 98.

Oskar Waldemar Falkman är född d. 26 januari 43. Underlöjtnant 64, kapten 78, major 90, öfverstelöjtnant 95, öfverste för Norra Skånska Infanteri-Regementet 99.

Axel Otto Fredrik von Arbin är född d. 14 september 53. Löjtnant vid Generalstabens 82, öfverstelöjtnant vid Södermanlands reg. 97, öfverste och chef för Norrbottens reg. 99, militäratattaché i Paris 90—91, i St. Petersburg 91—98.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. Kliché: Bengt Silfversparre
ALFRED GRENANDER.

EN 80-ÅRS DAG.

80 år fyllde, som i vårt senare häfte nämndes, den 18 april regementsauditören *Alfred Grenander* i Stockholm, af hvilken vi här bringa ett alldeles nytt, speciellt för H. S. D. taget porträtt. G. blef student i Uppsala 1841, disputerade pro exercitio och författade lat. öfersättningsprof för fil graden 1842 och 1843 samt genomgick 1848 examen för inträde i rikets rättegångsverk. Inskrifven i flera ämbets- och rättegångsverk, utnämndes G. 1850 till auditör vid Västgöta regemente. Han bevisade under det gamla representationsskicket alla riksdagarna 1859—66 och var därefter led. af Andra kammaren 1867—82, med undantag af perioden 1876—78. Härunder hade G. plats i olika utskott och var statsrevisor 1862 och 1866. Han har dessutom innehaft en mängd förtroendeposter, i banker, hypotekskassor, försäkringsbolag, o. s. v. I Städernas allm. brandstodsbolag var han sålunda verksam ända till 1896 och hade stort inflytande på bolagets praktiska utveckling.

HVÄR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Ken. A.-B. Bengt Silfversparre Stilm.—Og.

Öfverste V. Balck i Stockholm blef på sin 60-årsdag den 25 april hyllad på det mäktigast storartade sätt, bl. a. med en uppvaktning å Skansen, hvarel hufvudstadens alla större idrottssällskap deltog. Landshöfding Douglas höll härvid fasttalet. Vi bringa här en fotografi från denna enastående hyllning med gä:ve Douglas å talarstolen.

KÄNN DIG SJÄLF.

För HVAR 8 DAG af C-n B-II.

En vacker afton i början af maj anno domino 1578 stod fader Ambrosius, abbot i dominikanerklostret i R—burg, vid det öppna fönstret i refektoriet och såg ut i trädgården. Den ljumma vårluften strömmade in i rummet, det doftade starkt från häggarne, som stodo hvita af blom. Två af bröderna gingo fram och tillbaka på gräsvallen inbegripna i ett lifligt samtal. Plötsligt nådde ljudet af ett muntert skratt fader Ambrosii öron, och han rynkade missnöjd pannan. "Ej att jag tadlar oskyldig fröjd", mumlade han, "sinnet må däraf äfven bakom klostermurarne hämta styrka och friskhet. Denna gång fruktar jag dock att någon munter historia från broder Antonius glada ungdom funnit väg till broder Martins villigt lyssnande öra. Strängare disciplin behöves! Köttet är svagt, och de trådar som binda hjärtat vid världen äro många och afslitas ej på en gång. En efter annan måste de afskåras med stor smärta för den lekamliga människan."

Från den närbelägna kyrkan kallade klockorna till vesper. De båda munkarne afbröto sitt samtal och skyndade in med raska, ungdomliga steg. Fader Ambrosius såg efter dem tills de försvunnit bakom gallergrindarne.

"Dåraktiga och tanklösa ålder", utbrast han. "Huru ifrig att känna allt och pröfva allt! Liket Esau säljer du för stundens njutning det dyrbaraste du äger, och för sent inser du hvad du förlorat." Han suckade och fortsatte efter några ögonblicks tystnad: "Huru många fastor och böner har jag icke själf behöft för att få ungdomsblodets sjudande sång i mina ådror att tystna för alltid. Upproriska hjärta! Striden med dig var hårdare och långvarigare än den jag vid min faders sida utkämpade med trons fiender i österland. Nu är du dock full af inre fröjd och sann himmelsk ro. Lik en källa bland bergen speglar du något af himmelens lugn och stormarna kring höjderna nå dig ej. Lignum et cadaver är jag, död för denna världen för att lefva i den tillkommande."

Munken försjönk i tankar, den nedgående solen belyste hans stränga tankfulla drag.

Vespern var öfver. Under orgelns sakta bortdöende toner lågade munkarne och korgossarne med brinnande ljus i händerna in i sakristian. Fader Ambrosius gick in i sin biktstol, satte sig tillrätta och såg genom gallret ut i kyrkan, där ljusen började släckas. Här och där knäböjde någon mörk gestalt med andäktigt nedböjdt hufvud. En högväxt, svartklädd kvinna närmade sig biktstolen, i den skumma dagern kunde han ej urskilja hennes drag. Hon knäböjde och sade med låg röst: "Fader, gif mig er välsignelse, jag har syndat", och började sin bikt. Munken lyssnade förströdt. Hvarje kvinnna, som knäböjt där, hade berättat honom detsamma. Det var det dagliga lifvets småsynder, otålighet, själfviskhet och afund. Plötsligt tystnade hon, och i tanke att hon slutat sin bikt sade munken några förmanande ord, då hon afbröt honom: "Ännu en synd, den svåraste, som jag aldrig haft mod att biktta, trycker mitt samvete. Jag känner, att jag ej har lång tid kvar och vill därför, medan det ännu är tid, söka få frid, ty härinne", hon lade handen på hjärtat, "brinner en eld, som förtär mig. Haf tålmod, fader, och hör mig!"

Någonting bekant i hennes röst kom munken att rycka till och böja sig fram för att betrakta henne. Men hon höll ansiktet gömt i sina händer, och han såg endast en vit nacke och ett gyllene hår. Hon fortsatte. "Född och uppfödd i ett land långt norr ut, där kätteriet frodas, insöp jag tidigt något af dess villfarelse. När jag var omkring sjutton år återvände mina föräldrar hem till Tyskland. Som de bägge voro rättrogna katoliker märkte de med sorg min otro. En dag fann mig min moder läsande i bibeln,

som en oförståndig vän satt i min hand. Hon tog den ifrån mig och sade kallt, att som jag uppförde mig som ett olydigt och halsstarrigt barn skulle jag äfven behandlas som ett sådant. Hon befalld mig att påsätta min hufva, och utan ett ord vidare förde hon mig till det närbelägna dominikanerklostret och föreställde mig för abboten. Med få ord omtalade hon för honom allt och bad honom låta någon af bröderna undervisa mig i den rätta läran. Abboten lofvade detta, och redan nästa dag stod en hvitklädd, ung munk i min faders lilla skrifrum beredd att göra allt för att borttaga mina "kätterska griller". Detta lyckades äfven snart. I början fann jag hans undervisning torr och tråkig, men snart fördjupade jag mig däri med stort intresse. Vi höllo oss dock icke barinom teologiens gränser utan talade och resonnerade om allt. Hans uppfattning var dock i motsats till min något trång, men ett hade vi gemensamt — kärleken till det goda och sköna...

En afton visade han mig genom särskild tillåtelse klosterträdgården. Det var en mild, vacker afton i början af juni. Vi gingo samtalande fram mellan de blommande äppleträden, som strödde sina hvita blomblad på vägen framför oss. Bägge älskade vi naturen och njöto i fulla drag af aftonens skönhet. Vi stannade på en höjd i midten af trädgården och såg mot horisonten, där solen höll på att sjunka. Morgonen därpå skulle munken börja en pilgrimsfärd till Rom, och detta var vår sista afton tillsammans. Tanken på den förestående skiljsmässan grep oss bägge, och vi stodo en stund tysta. Plötsligt vände munken sig till mig. "Hvad är lifvet min dotter, annat än en dag mellan tvänne nätter, den som varit och den som kommer. När vårt lifs sol dalar sjunker allt både sorg och fröjd i glömskans skymning, endast våra goda gärningar, vår tro och kärlek tindra likt stjärnor i natten. Vi återes ej mer i detta lif, men vi skola mötas en gång framför Guds tron. Behåll det du har att ingen tager din krona". Jag vände mig bort för att dölja mina tårar och började vandra ned för kullen. Förblindad af tårarne snafvade jag och skulle ha fallit, om ej munken tagit mig i armen. Han varseblef då mitt tårdränkta ansikte och utropade: "Men, mitt kära barn, hvarför denna sorg?" Jag lyfte min blick till honom och, ej längre mäktig mig själf, utropade jag: "Fader, jag sörjer öfver att aldrig få återse er." Hans ansikte förvandlades, hans ögon blefvo stora och brinnande, och han slöt mig i sina armar." Hon gjorde

Klubb: Renat Sjöförsvar

SKYTTERÖRELSEN. En liten interiör från den stora Bazarren i Sollefteå den 22—23 april.

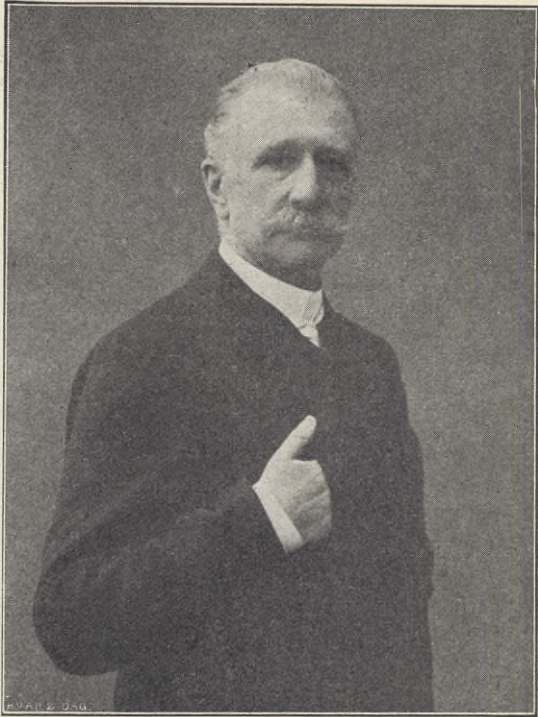
ett uppehåll som hade minnet öfverväldigadt henne. "I nästa ögonblick släppte han mig och utropande med darrande läppar, "min Gud, hvad har jag gjort!" sjönk han ned på gräset och dölde ansiktet i sina händer. "Gå, gå!" hviskade han. Jag gick, men vid grinden vände jag mig om och såg på honom som man ser på det käraste man har på jorden. Jag har aldrig återsett honom."

"Sen den dagen har han aldrig varit ur mina tankar, jag har älskat honom öfver allt annat. Osynlig har han följt mig öfverallt. Min gode make har jag endast visat kallsinnighet och likgiltighet och för mina barn har jag varit en dålig moder. Han har stått emellan mig och dem. Jag har sört, jag har bedit, men intet hjälper, och för att återse honom än en gång skulle jag kunna sälja min själ. Säg, fader, finnes det förlåtelse för en sådan synd som min?"

Men från biktstolen kom intet svar. Munken ville tala, men intet ljud kom öfver hans läppar. Känslor, som han trott döda, stormade öfver honom likt en brusande flod, och kommo honom att glömma allt annat. Han öppnade biktstolen och trädde ut. "Carola", sade han. Kvinnan höjde sin blick, och igenkände honom. "Ambrosius", hviskade hon. Blick sänkte sig i blick, men ingendera af dem talade. För dessa två fanns det intet annat språk än tystnaden. Mörkret sänkte sig öfver kyrkan, endast den röda lampan framme vid altaret glimmade likt en blodig tår. Deras ansikte lyste hvita i mörkret. Slutligen fattade kvinnan hans hand och tryckte på den en kyss, hvori hon tyckte utandas hela sin själ. Så reste hon sig och vacklade ut ur kyrkan.

Med pannan mot det kalla stengolfvet funno bröderna Fader Ambrosius några timmar senare, och när han upplyfte sitt ansikte voro kinderna våta af tårar. "Lämna mig, mina barn", sade han med ovanlig mildhet, "lämna mig ensam med min Gud. Han har lärt mig den svåraste läxan af alla, den att känna sig själf."

»SVENSKES» KONSTRUKTÖR.

Efter porträtt. ERIC UNGE, † *Kliché: Bengt Silfverparne.*
Den 24 april afled i Stockholm kapten Eric Unge, f. 1836, och särskildt känd som konstruktör af luftballonger enligt "Svenskes" system. U. hade varit löjtnant vid Väg- och vattenbyggnadskåren och föreståndare för Motala mek. verkstad. Först på äldre dagar började han syssla med ballongväsendet och gjorde sina första uppfigningar med "Svenske".

FRÅN VÄRLDSUTSTÄLLNINGEN I S:T LOUIS. I.

Efter fotografier af HVAR_8 DAGS SPECIELLE FOTOGRAF I S:T LOUIS.

Telegrafan mäter att denna alla andra expositioer öfverglänsande världsutställning den 30 april öppnats af president Roosevelt. Detta skedde dock icke på platsen utan i Washington — 1200 kilometer från S:t Louis — på så sätt att presidenten i närvaro af de främmande beskickningarne under ett kort invigningstal medelst tryckning på en liten elektrisk knapp satte hela utställningsmaskineriet i S:t Louis i gång då samtidigt alla flaggor gingo i topp under ofantligt jubel. Emellertid är endast ungefär en tredjedel af utställningen färdig, och vi inskränka oss till att visa, dels en ögonblicksbild af den Svenska kommissionen på Sveriges afd. för undervisning i "Undervisningspalatset", samt dels en serie bilder af de stora utställningsbyggnaderna, allt taget *speciellt* för H. S. D. af vår egen fotograf å utställningen och kommer denne att successive förse oss med lifliga utställningsbilder.

FRÅN S:T LOUIS: SVENSKA UTSTÄLLNINGSKOMMISSIONEN: Stående, fr. vänster, Läraren Carl Lidman (anordnar undervisningsutställn.), Dr: N. G. W. Lagerstedt (kommissarie), Ing. Nils Hansell, bitr. vid uppsättandet af utställn., Artisten Schulzberg, anordnar konstafdelningen, Ing. Axel Welin från London, sekreterare, samt sittande: Fröken Mathilda Widegren, utställare för högre flick- och samskolorna. (Se jämväl sid. 16).

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

GUSTAF CASSEL.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

I dagarne utnämnd till professor i nationalekonomi och finansvetenskap vid Stockholms högskola.

Stockholms högskola har nu fått sin första professor i nationalekonomi och finansvetenskap, sedan docenten d:r Gustaf Cassel kallats hertill af högskolans styrelse efter lärarådets utan meningsskiljaktighet afgifna tillstyrkan.

Medlen till denna professur ha erhållits genom den donation på 100,000 kr., som fru V. Hierta 1878 skänkte till högskolan för upprättande af "Lars Johan Hiertas professur i nationalekonomi", hvilken donation nu vuxit till icke mindre än 300,000 kr.

Professor Gustaf Cassel föddes i Stockholm år 1866, blef student 1885 samt fil. d:r vid Uppsala universitet 1895 inom naturvetenskapliga sektionen, hvarvid disputationen rörde ett matematiskt ämne. Sedermera har Cassel hufvudsakligen ägnat sig åt nationalekonomiska studier och erhöi af Lorénska stiftelsen 1898 stipendium till fullföljande af sina studier på nämnda område samt vistades fyra år utomlands, hvarvid universitetet både i England och Tyskland besöktes. Under semestern 1901—1902 tjänstgjorde Cassel såsom docent i nationalekonomi vid Köpenhamns universitet och kallades därifrån att vara docent i samma ämne vid Stockholms högskola, där han började sina föreläsningar hösten 1902. Bland öfriga uppdrag, som Cassel innehaft, må nämnas, att han tjänstgjorde som sekreterare i rösträttskommittéen.

Professor Cassels föreläsningar vid högskolan ha utmärkts af en skarp och original syn på tingen, och han har bland sina åhörare både räknat statsråd och andra. Som nationalekonomisk skriftställare har Cassel redan vetat att göra sig berömd. Han har på svenska utgivit ett arbete "Socialpolitik", hvarom i en resension i social tidskrift bl. a. säges:

Författaren afser hufvudsakligen att ge läsaren en uppfattning af den kooperativa rörelsen, fackföreningsrörelsen samt arbetarnes lönekamp i allmänhet, allt betraktadt ur socialpolitisk synpunkt. Första kapitlet, "Socialism, liberalism och socialpolitik", ger en öfverblick af den sociala frågans innebörd och de olika sätt att lösa densamma som man tänkt sig. De följande kapitlen ha till rubriker "Kooperativ politik", "Fackföreningspolitik", "Uppgifter för offentlig socialpolitik", "De höge lörnernas ekonomi", samt "Den ekonomiska möjligheten af socialt framåtskridande".

Herr Cassels "Socialpolitik" borde läsas af litet hvar. Af arbetsgifvare eller andra, som ännu ställa sig misstroga eller fiendliga gentemot fackföreningsrörelsen, af arbetare, som ännu ej lärt sig uppskatta den kooperativa rörelsens stora betydelse, af våra lagstiftare, framförallt bland landtmännen, hvilka till stor del icke alls tyckas förstå industriarbetarnes berättigade sträfvan och kraf, af alla socialt ointresserade — naturligtvis också af de socialt intresserade — o s. v.

Ingen skall finna boken tråkig, ty den är synnerligen lifligt skriven och öfverflödar af exempel och beröringssynpunkter med det praktiska lifvet. Många skäl och goda skäl ges också för de påståenden, som framställas.

Skulle förf. stundom tyckas se sakerna något för ljus — själf erkänner han sig gärna vara optimist — eller skulle hans åsikter på en eller annan punkt uppfordra läsaren till motsägelser, så förringas däraf ingalunda det intryck man vid läsningen får

utaf stora vyer, skarp vetenskaplig analys och i bästa mening modärn syn på tingen. Och det gör en godt att öfverallt känna författarens varma intresse för samhällets utveckling i den riktning, att alla samhällsmedlemmar må kunna föra en verkligt människovärdig tillvaro."

Men därjämte har professor Cassel — utom talrika tidskrifts- och tidskriftsuppsatser samt åtskilliga mindre broschyrer i olika ämnen — äfven hos den stora förläggarefirman Macmillan and Co. i London år 1903 på engelska publicerat "The nature and necessity of interest", hvilket arbete vunnit erkännande inom så väl den engelska dagspressen som olika länders fackpress. Ja, det säges till och med om detta professor Cassels arbete, att det kanske kommer att få det största inflytande, som någon ekonomisk studie haft sedan Karl Max' "Das Kapital". Men professor Cassel söker i sitt ytterst klart skrifna arbete bevisa, att kapitalisterna göra mänskligheten stora tjänster, och att utan dem civilisationen knappast kunde äga bestånd. Äfven vänder sig den snillrike författaren mot den gängse åsikten, att räntefoten tenderar att nedgå till ett minimum, ja, hotar att alldeles försvinna. Det är — säger en engelsk tidning — en bok, som hvarje finansman och statsman måste läsa.

(TILL VIDSTÅENDE PORTRÄTT.)

Konsert gafs nyligen i Bruxelles af en ung svenska, fröken *Aurora Molander*. Fr. Molander, som studerat i Stockholm för fr. Thegerström och sedermera för hr Lennart Lundberg, har i Bruxelles fullkomnat sina studier för den framstående pianisten Arthur de Greef, och blef denna hennes konsert en vacker succès. Hon föredrog med säker teknik och utpräglad musikalisk uppfattning kompositioner af Bach, Beethoven, Brahms, Chopin, Lizzt, och mottogs alla nummer af den fulltaliga publiken med de lifligaste applåder. Alla tidningar hafva uttalat sig i de mest berömmande ordalag och förespä den unga begåfvade artisten en vacker framtid på konstens bana. (Korr. till H. & D.)

SVENSK KONSERTGIFVARINNA I UTLANDET.

Efter porträtt.

Kilohé: Bengt Silfverparre.

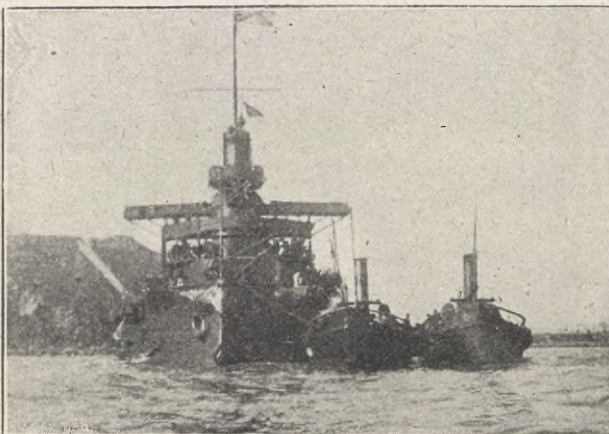
AURORA MOLANDER.

Efter fotograf.

ASKOLD, en i krigsrapporterna ofta nämnd rysk örlogsmän, m. fl.

Kilohé: Bengt Silfverparre.

Efter fotograf.

Kilohé: Bengt Silfverparre.

»RETVISAN», morgonen efter det japanska torpedanfaller som försatte detta ryska slagskepp ur stridbart skick.

TEXT- och ILLUSTRATIONSBRIDRAG mot-
tagas gärna samt honoreras i fall de
användas.

ÅTERGIFVANDET AF PORTÄTT ELLER
FOTOGRAFIER — af hvad slag som
helst — i HVAR 8 DAG (utom annons-
afdelningen) MEDFÖR INGEN SOM
HELST KOSTNAD FÖR INSÄNDARE.

REDAKTIONEN förbehåller sig däremot
fullständig frihet att icke införa annat
än hvad den själf finner lämpligt och
af intresse.

REDAKTIONEN.

VÅRT KONUNGAPAR UTOMLANDS.
KONUNG OSCAR I ABBAZIA. — DROTNING SOFIA I HONNEF.

Efter fotografi.

FRÅN ABBAZIA: Efter den i närvaro af Konung Oscar och Storhertiginnan af Luxemburg förrättade invigningen af den nya evangeliska kyrkan. Vid konungens sida synes kyrkans skapare, arkitekt Seidl. Förd af tvenne personer går Storhertigen af Luxemburg; Storhertiginnan står till vänster om den ene af dessa kavaljerer.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre Sjöhm—Gbg.

FRÅN HONNEF.

Efter fotografi.

Klitché: Bengt Sjöfversparre

FRÅN ABBAZIA: Konungen lämnar kyrkan.

Drottningen ankom den 30 april till Honnet, välkomnad af myndigheter m. fl. A fot. synes H. M. tala med kyrkoherde Daniels.

14:e INFANTERIREGEMENTET BIVACKERAR Å DEN FRUSNA SANDSTRANDEN MIDT EMOT PJÖNGJANG, på andra sidan om floden Tai-tong, öfver hvilken bygges en pontonbro.

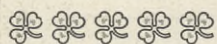
PÅ VÄG TILL PJÖNGJANG. Fotskadade soldater åka i kärror.

Efter fotografier.

JAPANSK RECOGNOSERING I BÄRGLANDET NORR OM PJÖNGJANG, Kulier bära ammunition o. d. MARSCHEN MOT JALU.

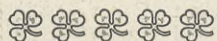
Kliché: Kren. A.-B. Hengt Sjöförsvarse Stilm.—Gbg

NYA JAPANSKA TRUPPER LÄMNA NAGASAKI PÅ VÄG TILL KOREA.

KOREANER AFVAKTA FRÅN EN AF DE STORA STADSPORTARNE VID PJÖNGJANG, KOREAS GAMLA HUFVUDSTAD, DE JAPANSKA TRUPPERS ANKOMST.

Efter fotografier.

Efter fotografi.

HAMNEN VID NIEUTSVANG. MARSCHEN MOT JALU.

Kliché i Kem. A.-B. öengt Solfvaresparre Stilm—Gbg

I—II.

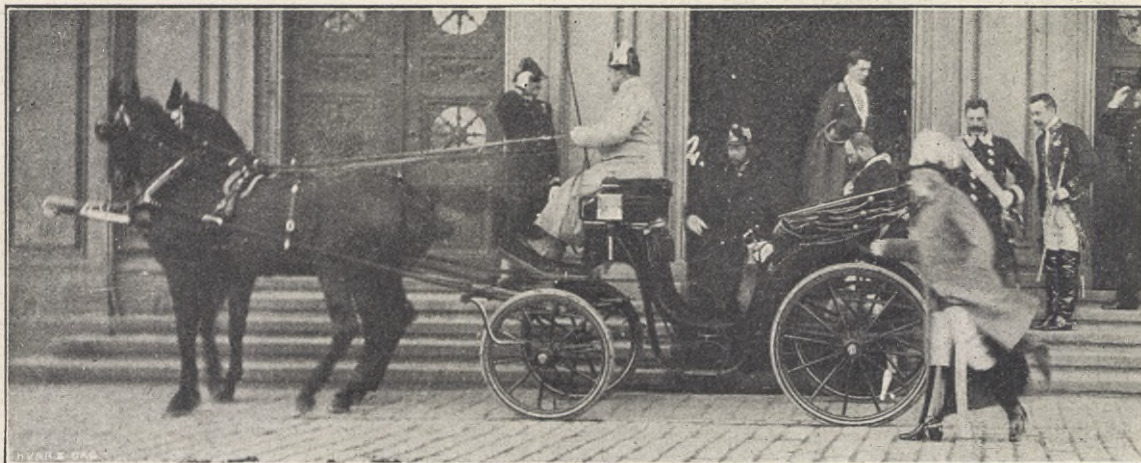
I dessa dagar har *presidenten Loubet* aflagt ett besök hos konungen af Italien, och ha vi från detta säkerligen betydelsefulla möte mellan de gamla, mot hvarandra hittills ovänskligt sinnade, nationernas statschefer velat bringa en liten illustr. Man igenkänner lätt Frankrikes president vid hvars sida sitter konungen af Italien. Fotografien togs i Rom vid ankomsten dit, då stadens syndikus, prinsen af Colonna, hälsar den höge gästen.

Från *engelska kronprinsparets* visit hos kejsaren

I. *PRESIDENTEN LOUBERT I ITALIEN.*

Kliché: Bengt Silfversparre.

II. *ENGELSKA KRONPRINSPARET I WIEN.*

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sklm.—Gbg

af Wien bringa vi som ett apropos jämväl en bild då, kejsaren (1) mottager prinsen (2).

III—IV.

De tvenne illustrationer vi äro i tillfälle bringa från *Anarkist-konfrontationen* å gränstationen Jeumont mellan Frankrike och Belgien äro högst egendomliga. I Liège ägde för någon tid sedan ett anarkistdåd rum, hvilket kräfde en belgisk artilleriofficer som offer. En af missdädarne, fransmannen Philipp, flydde till Paris, där han arresterades, medan hans medbrottslingar fångades i Belgien. För att anställa undersökningar beslöts då en "konfrontation"

III. *ANARKIST-KONFRONTATIONEN Å FRANSK-BELGISKA GRÄNSEN.* Belgiaren Lambin.

Efter fotografi.

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre S'hlm—Öbg.

IV. ANARKIST-KONFRONTATIONEN Å FRANSK-BELGISKA GRÄNSEN.

på gränsen, ty Philipp kunde som fransman icke utlämnas. Man förde sålunda anarkisterna till platsen för förhöret (se IV) vid ett ställt tvärs öfver den lilla gångstig som bildar gränslinien, så att Philipp (1) satt i Frankrike medan belgiaren Lambin (2) vid andra sidan bordet satt i Belgien. Hade det lyckats den förre att kasta sig öfver till andra sidan bordet, hade han räddat sitt lif, ty i Belgien finnes ej dödsstraff. Sedan full bekännelse blef afvunnen dem, får Philipp sannolikt sätta till sitt hufvud.

Efter fotografi.

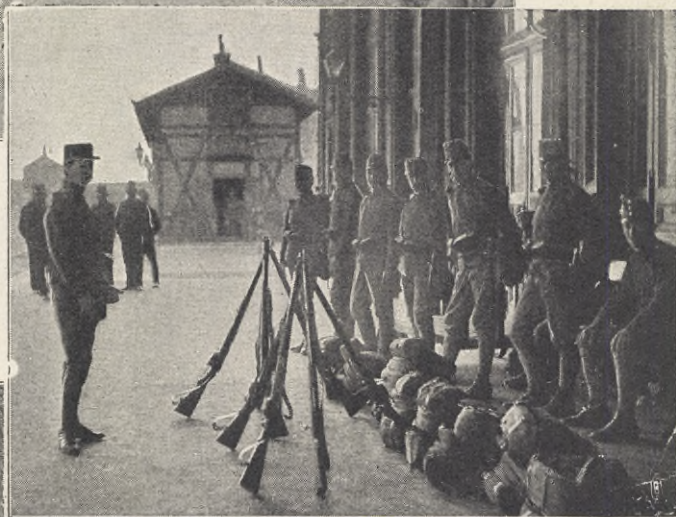
V-VI. UNGERSKA JÄRNVÄGSSTRÄJKEN: V. Ingeniörer som lok.-förare och eldare. VI. Det första tåget, under militärbevakning, utgår från stationen i Budapest.

Efter fotografi.

VII. POLISPATROLL.
V—IX.

Från den stora, nu avslutade sträjken vid de ungerska järnvägarne visa vi några illustrationer. Missnöje med lönereregleringen var anledningen till sträjken som hastigt utbreddes sig och skapade nära nog fullständigt stillestånd i all trafik i landet. Regeringen

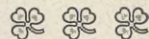
VIII. MILITÄRBE-
VAKNING.

Efter fotograf.

VII—VIII—IX. UNGERSKA JÄRNVÄGSSTRÄJKEN. IX. Järnvägsmännens högkvarter i Budapest.

tillgrep emellertid militärhjälp och inkallade reserv, hvarigenom 11,000 sträjkbare värnpliktige tvingades att tjänstgöra. Sålunda äro kommunikationerna änyo upptagna.

E. BJÖRKMAN.

Till o. o. professor i nyuropeisk lingvistik vid Lunds universitet med undervisnings- och examinations-skyldighet i germanska språk har utnämnts docenten i engelska språket vid universitet i Uppsala E. Björkman.

C. E. J. ROGBERG.

75 år fyllde den 27 april f. d. kansli-sekreteraren, professorn fil. dr Carl Erik Johan Rogberg i Stockholm, f. d. lärare för DD. KK. HH. Arfvarstärne.

C. A. ROSWALL.

70 år fyllde den 18 april apotekaren C. A. Roswall i Wimmerby. R. aflade apotekarexamen 60, tjänstgjorde på apoteket Fläkta Örn i Malmö 50-67, erhöill priv. å apoteket i Wimmerby sistnämnda år. Är stadsfullmäktig samt innehar flere kommunala befattningar.

G. J. MÖLLER.

60 år fyllde den 1 maj franska republikens konsularagent i Gäfve, verkst. direktören i Gäfveborgs läns sparbank därstädes, Gustaf Julius Möller. M. var under åren 73-81 kamrer i Sjöförsäkringsaktiebolaget Svithod i Stockholm.

C. A. G. AHNSTRÖM.

Öfversten i armén, f. d. öfverste-löjtnanten vid Kongl. Andra Lifgrenadier-Regementet, Carl Anders Georg Ahnström, fyllde den 24 april 65 år. A. är bl. a. ordförande i Linköpings stadsfullmäktige.

G. LINDEQUIST.

F. d. majoren, fil. dr Gustaf Lindequist i Stockholm, fyllde den 24 april 70 år. Stud. 51, fil. dr 57, löjtn. vid K. Väg- och Vattenbyggnadskåren 61, kapten 71, major 85, beviljades afsked 03. Chef i öfre Norra Väg- och Vattenbyggnadsdistriktet 85, i mellersta distriktet 92, beviljades afsked därifrån 99.

C. T. BLIX.

50 år fyllde den 27 april häradshöfdingen i Jämtlands norra domsaga, Carl Thorsten Blix. B. har sedan 90 varit häradshöfding därstädes.

G. EKSTRÖM.

50 år fyllde d. 7 maj trävaruhandlaren och industridkaren Gustaf Ekström. E. har i 27 år varit distriktschef på Indals-Elfvén, v. ordf. i kommunalstämman inom Stugu kommun, led. af fattigvårdsstyrelsen, kommunalnämnden, kyrko- och skolråd m. m.

A. F. SANDBERG.

Den 23 april fyllde apotekaren i Motala Axel Ferdinand Sandberg 65 år.

TYKO GYLLENCREUTZ.

F. d. kaptenen vid Första Lifgrenadierregementet Tyko Johan Fredrik Gyllencreutz fyllde den 25 april 55 år. G., som numera är bosatt i Stockholm, är kontrollant öfver maltdryckstillverkningen därstädes.

OLOF NORDZELL.

50 år fyllde den 4 maj disponenten Olof Nordzell i Stockholm. N. har i ett fjerdedels sekel haft sin verksamhet i firman Aktiebolaget Julius Slöör, Stockholm, hvars styrelse han tillhör.

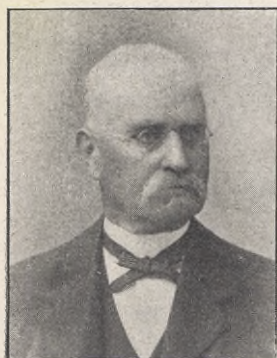

R. CERVIN.

Komminister och folkskoleinspektören i Lundby Reinhold Cervin fyllde den 18 april 50 år. 77 student i Lund, 80 teor. teol. och 81 prakt. teol. ex., prästvigd s. å., komminister i Okome 85, i Lundby 96, folkskoleinspektör sedan 99.

PORTRÄTTGALLERI

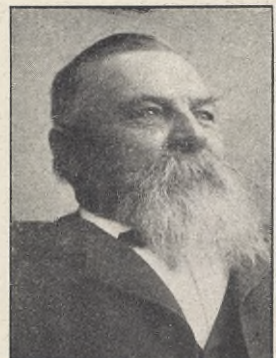
AUGUST CARLSON.

Delägaren i och grundläggaren af den stora kolimportfirman August Carlsson & Co. i Göteborg, grosshandlaren August Carlsson, fyllde den 27 april 70 år. C. är intresserad kommunalman och framstående frimurare.

P. E. JOHANSSON.

70 år fyllde den 27 dennes vattenledningsentreprenören i Sundsvall, förre byggmästaren P. E. Johansson, en i sin ort mycket verksam person.

H. W. Widmark.

Disponenten för Helsingborgs Järn- och Lerkärlsfabriksaktiebolag ingenjör Harald Wilhelm Widmark fyllde den 29 april 65 år.

H. G. GYLLENBERG.

50 år fyllde nyligen nämndemannen inom Rekarne härad Hjalmar Gyllenberg på Fyrby.

J. P. SANDZEN. †

Prosten och kyrkoherden i Hjärpås Johan Peter Sandzen, afled den 22 april, 74 år gammal. S. prästvigdes 54, blef 75 kontraktsprost samt 76 kyrkoherde i Hjärpås. Har från trycket utgivit tal, predikningar och psalmförsök.

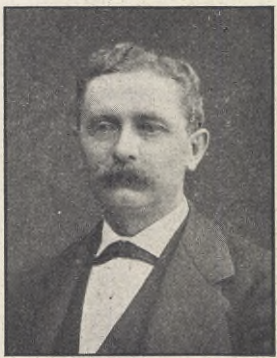
C. A. BURSELL. †

Kyrkoherden på Visingsö Carl August Bursell har den 16 april aflidit därstädes, född 30. B. aflade studentex. 53, prästex. 60, sedan 86 kyrkoherde på Visingsö. Erhöll 72 allm. brandförsäkringsverkets guldmedalj "för medborgerlig nit". Led. af sällsk. för nyttiga kunskapers spridande m. m.

J. SIMONSSON. †

I Offerdal i Jämtland afled den 15 april en af provinsens mest kände jordbrukare, possessionaten Jon Simonsson, i en ålder af 73 år.

J. JOHANSON. †

Disponenten för Svanå bruks aktiebolag Jakob Johanson afled nyligen 63 år gammal. J., som arbetat sig till en bemärkt plats inom samhället, innehade under en lång tid flere viktiga kommunala uppdrag.

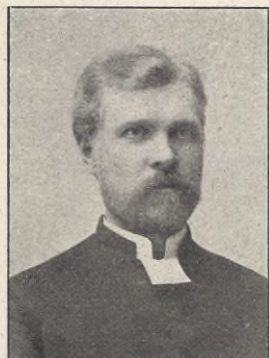
A. THORSTENSSON. †

Disponenten för Liljedals glasbruk Anton Thorstensson, afled d. 1 april, f. 50. Sedan 86 disponent därst., var T. dessutom ordf. i styrelserna för Liljedals A.-B., Surte A.-B. och Aktieselskabet Moss Glasbruk, landtingsman samt ordf. i bevillningsberedningen, v. ordf. i kommunalnämnden och stämman, m. m.

HUGO BERNS. †

Den 27 april afled i Stockholm innehafvaren af Berns salonger och Strömparterren Hugo Berns, f. 47. B. hade allt sedan 70-talet varit den egentlige ledaren af det af fadern grundade stora etablissemang vid Berzelli park, hvilket han 85 övertog äfven till namnet och betydligt utvidgade.

C. A. CEDERBERG. †

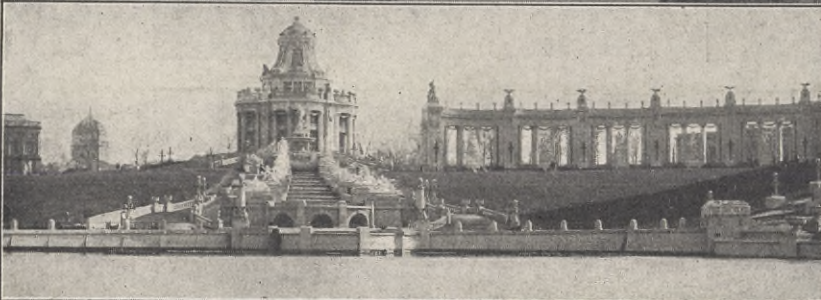
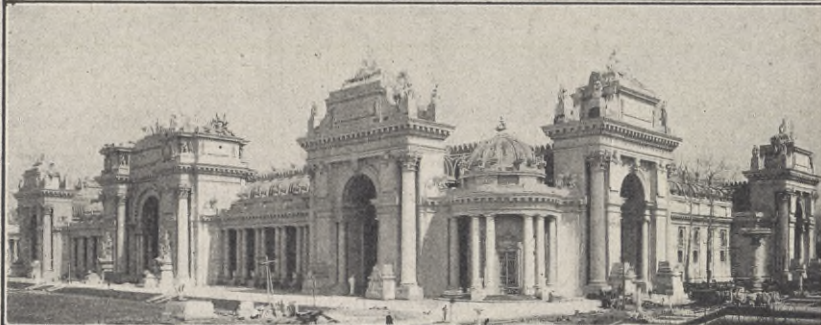
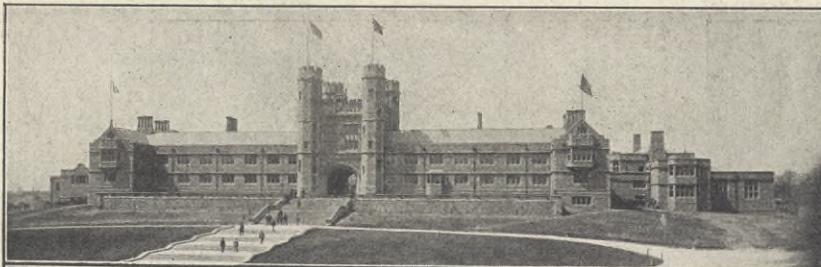
Den 1 april afled komministern Carl Anton Cederberg i Kila, 50 år gammal. Student i Uppsala 73, teor. teol. ex. 81, prakt. teol. ex. 84, prästvigd i Uppsala s. a., komminister i Kila 89.

EMIL MAGNUSSON. †

Den 15 april afled tekningsläraren vid Norrköpings h. allm. läroverk, Norrköpings Tekn. läroverk, Eebersteinska skolan samt vid flicksko an i Norrköping, Emil Magnusson, född 59. E. var konstnärligt begåfvad, isynnerhet inom modelteringskonstens område.

FRÅN VÄRLDSUTSTÄLLNINGEN I S:T LOUIS. II.

ADMINISTRATIONSBYGGNADEN.
 FÖRENTA STATERNAS GVERNEMENT-BYGGNAD. T. v. Industripalatset — t. h. GUFUTSTÄLLNINGSBYGGNADEN.
 FESTIVITETSPALATSET med Kaskader och östra gafveln af Colonnaderna.
 MANUFAKTURPALATSET.
 INDUSTRIPALATSET för utställningen i typografi, fotografi, instrumentmakeri, musik-
 instrument, kemi, papperstillverkning, civilingenjörskonst, arkitektur m.m.
 UNDERVISNINGSPALATSET.
 Efter fotografier af HVAR 8 DAGS SPECIELLE FOTOGRAF I S:T LOUIS.